

Árnyékdal

A Mozart! c. musicalból. A mű eredeti címe: Wie Wird Man Seinen Schatten Los;
Szerzők: Sylvester Levay / Michael Kunze;
Magyar szöveg: Müller Péter;
Published by Edition Butterfly- Roswitha Kunze

**Az árvaság: vak rémület,
Büntetés a felnőtt élet,
A sorsomat most hogy vonszoljam én,
Egymagam?**

**Egy láthatatlan villanás,
Nem vezet már kézen fogva,
Az éj sötét és félelmes ölében.
Most hogy nőjek fel én?**

**A kérdés csak az:
Az árnyékom hogy lépjem át?
A sorsom ellen mit tegyek?
Hogy törjek szét egy glóriát?
És felnőtt már is hogy legyek?**

**Kérdezni hogy kell annak,
Ki sejti önmagát?
És hogy lesz szabad,
Ha a saját árnyát sosem lépi át?**

**A szép üveggömb összetört,
Nem véd többé gyermek álmom,
És száz cserép közt,
Sebzett szívvel állsz, tétován.**

**Ha rád zuhan egy zord világ,
Hogy bírnád el gyöngé vállal?
Átkozódhatsz, senki nem felel,
De érzed: menni kell.**

**A kérdés csak az:
Az árnyékom hogy lépjem át?
A múlttól búcsút hogy vegyek?
Hogy törjek szét egy glóriát?
Miért bánt a lelkiismeret?**

**Hogy száll az ember,
Ha földre rántja önmagát?
És hogy lesz szabad,
Ha a saját árnyát sosem lépi át?**

**Félelem, mely fojtogat,
Súlytól görnyed a vállam,
Faggatózó csend gyötör,
És nincsen válasz arra, hogy: miért?**

**Rejtőzködő szemek,
Mégis tudom, követ
Az árnyékom követ,
És érzem, hogy egy napon elpusztít még!**

**Kérdezni, kérdezni, kérdezni hogy kell?
Nézd, hogyan lépjem át?
Félek a sorstól!**

**Hogy lennék dróton rángó báb?
Hogy éljek így? Hogyan éljek így?
Nincs válasz!**

Árnyékom hogyan lépjem át?!